

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.9.2010
KOM(2010) 527 endelig

2010/0281 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Da krisen ramte, viste de store makroøkonomiske ubalancer, der var opstået, herunder store og vedvarende forskelle i konkurrenceevnen, sig at være særdeles skadelige for EU og navnlig euroen. I årene op til krisen bidrog de lave finansieringsomkostninger til fejlallokeringen af ressourcer til ofte lavproduktive formål og bidrog dermed også til uholdbare forbrugsniveauer, boligbobler og akkumulering af eksternt og intern gæld i nogle medlemsstater. Det er derfor vigtigt at udvikle en ny struktureret procedure for overvågning og korrektion af ugunstige makroøkonomiske ubalancer i alle medlemsstater.

I sin meddelelse og rapport om "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union"¹ foreslog Kommissionen en bred politisk dagsorden med det formål at forbedre ØMU'ens funktion. Kommissionen understregede især behovet for at udvide den økonomiske overvågning med henblik på at opdage og tackle makroøkonomiske ubalancer på et tidligt tidspunkt. En styrket overvågning blev især anset for berettiget i forbindelse med konkurrenceevnen over for udlandet og betalingsbalancen, hvor der var opstået mærkbare forskelle mellem medlemsstaterne siden indførelsen af euroen. For at tackle disse udfordringer enedes Eurogruppen i juli 2008 om at iværksætte en regelmæssig gennemgang af udviklingen i konkurrenceevnen inden for euroområdet, som har givet gode resultater.

I Europa 2020 fastlægges der en ambitiøs og omfattende strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst for EU-økonomien. På baggrund af krisen sættes der nyt fokus på at rette op på Europas svagheder med hensyn til overvågningen af makrofinansielle og strukturelle udfordringer. I betragtning af de tætte økonomiske og finansielle indbyrdes forbindelser i euroområdet og deres virkninger for den fælles valuta opfordres der i Europa 2020 til, at der udvikles en specifik politikramme for euroområdet til at tackle bredere makroøkonomiske ubalancer². Set ud fra det perspektiv er der behov for en mekanisme, som er forankret i en lovgivning, der overvåger kilderne til makroøkonomiske ubalancer og om nødvendigt sikrer, at der træffes passende korrigerende foranstaltninger. Den nødvendige forbindelse mellem forebyggende og korrigerende foranstaltninger er af afgørende betydning, hvis det skal lykkes at undgå smertefulde økonomiske tilpasninger, når ubalancerne ikke længere kan kontrolleres.

2. RESULTATERNE AF KONSULTATIONERNE MED INTERESSEREDE PARTER

På baggrund af en krise af et uhørt stort omfang og foruden de hasteforanstaltninger, der blev truffet til at tackle de umiddelbare behov, reagerede Kommissionen hurtigt med en ambitiøs, men alligevel realistisk dagsorden for reformer. Denne tog form af to meddelelser til Europa-Parlamentet og Rådet af henholdsvis den 12. maj og den 13. juni 2010. Ved at vælge

¹ European Economy No 2/2008, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender.

² Kommissionen har tidligere gentagne gange opfordret til en mere dybtgående og bredere økonomisk samordning i euroområdet, bl.a. i den årlige redegørelse vedrørende euroområdet fra 2009 og i meddelelsen fra 2008 "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union".

offentlige juridiske dokumenter som kommunikationsmiddel ønskede Kommissionen at vise, at den havde til hensigt at være i dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og andre interesserede parter, samtidig med at den fremsatte praktiske forslag til foranstaltninger.

I sin meddelelse af 12. maj 2010 gjorde Kommissionen rede for en fremgangsmåde med flere søjler til at styrke samordningen af de økonomiske politikker. I meddelelsen fremhævedes de tilfælde, hvor de overvågningsinstrumenter, der er til rådighed i henhold til traktaten, bør anvendes fuldt ud. Om nødvendigt bør de eksisterende instrumenter ændres og suppleres. I meddelelsen opfordredes der til, at man styrker overholdelsen af stabilitets- og vækstpagten og udvider den økonomiske overvågning. Med henblik herpå skulle indførelsen af et "europæisk semester" for samordning af den økonomiske politik give medlemsstaterne mulighed for at drage fordel af en tidlig samordning på europæisk plan. Endelig anførtes de principper, der bør ligge til grund for en robust kriseforvaltningsramme for medlemsstaterne i euroområdet. Som helhed gjaldt de fleste forslag for hele EU, men spørgsmål vedrørende euroområdet skulle gribes an ved hjælp af mere krævende regler.

I mellemtiden steg spændingerne på de finansielle markeder, og den 9. maj 2010 besluttede et ekstraordinært Økofin-Råd på grundlag af et forslag fra Kommissionen at indføre en europæisk stabiliseringsmekanisme og enedes samtidig om en udtrykkelig forpligtelse til at sikre en hurtigere finanspolitisk konsolidering, når dette er berettiget.

Den 30. juni 2010 vedtog Europa-Kommissionen en ajourført meddelelse, hvori der gøres nærmere rede for de principper for økonomisk overvågning, der er angivet i meddelelsen af 12. maj. Der blev i meddelelsen sat fokus på gennemførelses- og håndhævelsspørgsmål. Det blev understreget, at EU havde behov for en stærkere makroøkonomisk landeovervågning, som omfatter alle relevante områder inden for den økonomiske politik. Makroøkonomiske ubalancer skulle tackles sammen med finanspolitiske og vækstfremmende reformer inden for rammerne af Europa 2020. Et forstærket tilsyn skulle forankres i begrebet et "europæisk semester" og ledsages af en vifte af sanktioner med det formål at forebygge eller korrigere overskridelser, som kunne bringe den finansielle stabilitet i EU og euroområdet i fare. På den finanspolitiske side burde såvel den forebyggende som den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten styrkes. Der blev ligeledes præsenteret en redegørelse for, hvordan de makroøkonomiske ubalancer mellem medlemsstaterne skulle afhjælpes.

Kommissionen bidrog med ovennævnte meddelelser til arbejdet i Taskforcen om Økonomisk Styring, der blev ledet af formanden for Det Europæiske Råd, og som var blevet oprettet af Det Europæiske Råd i marts. Taskforcen anerkendte, at ubalancer var et særligt problem, navnlig for medlemmerne af euroområdet. Det blev anerkendt, at der var behov for en mere grundig overvågning af den makroøkonomiske udvikling ved hjælp af et mindre sæt af nøgleindikatorer, herunder især via en advarselsmekanisme. Det blev som helhed aftalt, at den makroøkonomiske overvågning skal fungere sideløbende med budgetovervågningen under stabilitets- og vækstpagten.

Det Europæiske Råd fulgte nøje med i arbejdet i taskforcen. De første retningslinjer var indeholdt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. juni, hvor man enedes om at udarbejde en resultattavle for at kunne opdage uholdbare eller farlige tendenser tidligt. I konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 16. september 2010 blev det hilst velkommen, at der udvikles en ny ramme for makroøkonomisk tilsyn for at overvåge og afhjælpe uholdbare forskelle i konkurrenceevnen og ubalancer i tide.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Den fuldt færdige mekanisme for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer består af to udkast til forslag til forordninger. I det første forslag skitseres proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, mens der i det andet forslag fokuseres på de tilhørende håndhævelsesforanstaltninger. De er begge beskrevet efter hinanden i denne begrundelse.

I det første forslag tilstræbes det at etablere en ramme for konstatering og afhjælpning af makroøkonomiske ubalancer, herunder en svækkelse af konkurrenceevnen. Som sådan supplerer det den makrostrukturelle landeovervågningsproces i henhold til Europa 2020.

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er et fuldstændig nyt element i den økonomiske overvågningsproces. Den omfatter en regelmæssig vurdering af risikoen for ubalancer, herunder en varslingsmekanisme, sammen med regler, der giver mulighed for korrigerende foranstaltninger i tilfælde af ugunstige makroøkonomiske ubalancer, som ligger ud over finanspolitikken. Proceduren gælder for alle medlemsstater.

Overvågningen starter med en varslingsmekanisme, der skal udpege de medlemsstater, hvis makroøkonomiske ubalancer kunne blive problematiske. Varslingsmekanismen består af en resultattavle (artikel 3), som understøttes af en skønsmæssig analyse. Resultattavlen skal være gennemsigtig, forholdsvis enkel og understøttet af en økonomisk begrundelse. Til det formål skal et sæt indikatorer sikre, at ubalancer, der opstår i forskellige dele af økonomien, opdages i tide. Dette sæt indikatorer skal være bredt nok til at dække ethvert muligt tilfælde af større ubalance og til at sikre, at det er tilstrækkelig følsomt til at opdage ubalancer tidligt. Resultattavlen vil bestå af flere indikatorer for hver enkelt medlemsstat.

For at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden vil der blive fastsat og offentliggjort grænseværdier for hver indikator. For nogle indikatorer vil grænseværdierne være symmetriske; de vil opdage både uforholdsmæssigt høje niveauer og uforholdsmæssigt lave niveauer for variabelen. Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at indikatorer ikke bør anses for hverken politiske mål eller politiske instrumenter. F.eks. kan et underskud på de løbende poster på 3 % anses for acceptabelt i et konvergerende land med store investeringsbehov, men ikke i et mere avanceret land, hvor der sker en hurtig aldring af befolkningen. Grænseværdierne bør derfor ses som vejledende værdier til hjælp ved vurderingen, men de bør ikke fortolkes rent mekanisk; de bør suppleres af en økonomisk analyse og en landespecifik ekspertvurdering.

Kommissionen vil offentliggøre de indikatorer, der indgår i resultattavlen, deres respektive værdier og deres tilhørende underliggende metodologier i et særskilt dokument for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til varslingsmekanismens funktion. Resultattavlens sammensætning kan udvikle sig med tiden i overensstemmelse med de ændrede udfordringer for den makroøkonomiske stabilitet eller fremskridt med hensyn til adgangen til data. De mulige indikatorer vil højst sandsynligt omfatte både eksterne og interne indikatorer. Mål for den eksterne stilling (f.eks. de løbende poster og udlandsgælden) og pris- eller omkostningskonkurrenceevnen (f.eks. reale effektive valutakurser) vil gøre det lettere at opdage eksterne ubalancer. Brugen af interne indikatorer (f.eks. gælden i den private og den offentlige sektor) er berettiget, fordi eksterne ubalancer nødvendigvis har interne modstykker. Overvågningen af interne indikatorer kan ligeledes være berettiget i sig selv, fordi interne ubalancer kan have indvirkning på andre medlemsstater, navnlig via finansiel smitte. Disse

indikatorer vil tilsammen dække en stor del af analysebehovene i forbindelse med en foreløbig vurdering af eventuelle ubalancer.

Kommissionen vil regelmæssigt offentliggøre resultattavlen og vedlægge en rapport fra Kommissionen, hvori eventuelle potentielt modstridende signaler fra de forskellige indikatorer sættes i det rette perspektiv (artikel 4). På grundlag af alle foreliggende oplysninger vil Kommissionen udarbejde en liste over medlemsstater, der anses for at have en risiko for ubalancer. En tidlig drøftelse heraf i Rådet og Eurogruppen vil give Kommissionen mulighed for at få passende tilbagemelding fra medlemsstaterne og sikre gennemsigtigheden i Kommissionens overvejelser. I fortsættelse af disse drøftelser vil Kommissionen – for de medlemsstater, hvor varslingsmekanismen viser eventuelle ubalancer eller en risiko herfor – udarbejde landespecifikke dybtgående vurderinger (artikel 5). Den dybtgående vurdering vil bestå i en detaljeret undersøgelse af de underliggende problemer i den udpegede medlemsstat. Vurderingen kan om nødvendigt gennemføres i forbindelse med overvågningsmissioner til det pågældende land. Eventuelle advarsler eller henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil blive taget i betragtning sammen med de politiske intentioner i den medlemsstat, der vurderes, således som de afspejles i dens stabilitets- og konvergensprogram og nationale reformprogram. Som resultat af denne dybtgående analyse fra Kommissionens side er der mulighed for tre forskellige resultater som omhandlet i artikel 6 og 7:

- Hvis de makroøkonomiske ubalancer anses for at være uproblematisk, vil Kommissionen foreslå, at der ikke tages yderligere skridt.

- Hvis Kommissionen efter den dybtgående vurdering finder, at der består makroøkonomiske ubalancer (eller en risiko herfor), vil den henstille til Rådet at vedtage de nødvendige forebyggende henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 2. I overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og afhængig af ubalancens karakter kan de forebyggende henstillinger være rettet mod udfordringer på tværs af forskellige politikområder.

- Hvis den dybtgående vurdering viser alvorlige ubalancer eller ubalancer, der bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare i en bestemt medlemsstat, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage henstillinger i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 4, hvori det erklærer, at der består en uforholdsmæssig stor ubalance, og henstiller til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger inden for en nærmere angivet frist og præsentere sine politiske intentioner i en korrigerende handlingsplan. Medlemsstater med uforholdsmæssigt store ubalancer i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer vil blive genstand for et forstærket peer pressure. Disse "henstillinger vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer" skal offentliggøres; de skal være mere detaljerede og præskriptive end de "forebyggende" henstillinger, der er omhandlet i artikel 6. Afhængig af ubalancens art kan de politiske forskrifter eventuelt vedrøre finanspolitiske, lønmæssige, makrostrukturelle og makroprudentielle aspekter under de offentlige myndigheders kontrol.

Efter indledningen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er den pågældende medlemsstat forpligtet til at vedtage en korrigerende handlingsplan inden for en bestemt frist som omhandlet i artikel 8 for at fastlægge en køreplan for gennemførelse af politiske foranstaltninger. Den korrigerende handlingsplan skal bekræfte, at den pågældende medlemsstat ønsker at gøre en indsats for at afhjælpe sine ubalancer. Inden for to måneder efter forelæggelsen af en korrigerende handlingsplan og på grundlag af en rapport fra

Kommissionen skal Rådet vurdere den korrigerende handlingsplan. Hvis den anses for at være tilstrækkelig, vedtager Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen en udtalelse, hvori det godkender handlingsplanen. Hvis de foranstaltninger, der træffes eller er planlagt i den korrigerende handlingsplan, eller tidsplanen for deres gennemførelse anses for utilstrækkelige til at gennemføre henstillingerne, opfordrer Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen medlemsstaten til at ændre sin korrigerende handlingsplan inden for en ny frist. Den fleksibilitet, der er indbygget i proceduren, skulle sætte Rådet i stand til at fastsætte den rigtige frist, når den udsteder henstillinger vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, idet der tages hensyn til, hvor omfattende ubalancerne er, hvor meget de haster, og hvorvidt politikkerne vil være i stand til at afhjælpe situationen. Til forskel fra finanspolitikken er ikke alle politiske midler under de nationale regeringers direkte kontrol, når det drejer sig om at afhjælpe ubalancer. Endvidere kan korrigerende politikker have en forsinket indvirkning på ubalancer, alt afhængig af arten af disse. I de ti år forud for krisen i 2008 oplevede euroområdet f.eks. en konstant divergens i medlemsstaternes konkurrencestilling og betalingsbalancestatus. Korrektion af konkurrenceevnen og de eksterne ubalancer kræver store ændringer i de relative priser og omkostninger og omfordeling af efterspørgsel og udbud mellem den ikke-konkurrenceudsatte sektor og eksportsektoren. Økonomien i mange medlemsstater i euroområdet formes af forholdsvis store stivheder på arbejds- og produktmarkedet, som – uden passende reformer – formentlig vil forlænge tilpasningsperioden. Under alle omstændigheder vil Kommissionen overvåge gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger i de pågældende medlemsstater, som skal forelægge regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort, jf. artikel 9. Hvis de økonomiske forhold ændrer sig, kan henstillingerne vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer ændres på grundlag af en henstilling fra Kommissionen.

På grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgør Rådet, om den pågældende medlemsstat har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger. Artikel 10 indeholder betingelserne for denne vurdering. Hvis Rådet afgør, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger, vil proceduren blive suspenderet. Dette betyder, at medlemsstaten gør tilfredsstillende fremskridt med de korrigerende foranstaltninger. Som følge af den lange tid, der kan gå mellem vedtagelsen af korrigerende foranstaltninger og disses virkninger, kan det imidlertid tage et stykke tid, før der sker en effektiv afhjælpning af de makroøkonomiske ubalancer. Den pågældende medlemsstat vil være genstand for periodisk indberetning og overvågning, indtil proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer rent faktisk er afsluttet.

Endelig vil vedholdende og vellykkede korrigerende foranstaltninger bidrage til at afhjælpe ubalancer. Som omhandlet i artikel 11 vil proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer blive afsluttet, når Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgør, at medlemsstaten ikke længere har uforholdsmæssigt store ubalancer.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger, vil den fortsat være omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer. Rådet skal så vedtage reviderede henstillinger med en ny – sandsynligvis kortere – frist for at træffe korrigerende foranstaltninger. For så vidt angår medlemsstaterne i euroområdet kan håndhævelsesmekanismen i sidste ende munde ud i de sanktioner, der er beskrevet i forordningen om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet. Endvidere kan en utilstrækkelig overholdelse af henstillinger, der er udstedt inden for rammerne af overvågningen af ubalancer, anses som en skærpende faktor i forbindelse med vurderingen af den finanspolitiske situation i henhold til

stabilitets- og vækstpogten, hvorved der opstår selvforstærkende synergier mellem forskellige politikområder på håndhævnelsesniveauet.

Det andet forslag til forordning drejer sig om håndhævnelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Det ledsager forordningen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer og sætter fokus på håndhævelsen i medlemsstater i euroområdet. Det præciseres, at hvis en medlemsstat gentagne gange undlader at efterkomme Rådets henstillinger om at afhjælpe uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, skal den betale en årlig bod, indtil Rådet fastslår, at der er truffet korrigerende foranstaltninger. "Gentagne gange" betyder, at medlemsstaten har undladt at efterkomme Rådets henstillinger inden for den nye frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (...). Endvidere skal medlemsstaten også betale en årlig bod, hvis den gentagne gange undlader at forelægge Rådet og Kommissionen en korrigerende handlingsplan, som i tilstrækkelig grad efterkommer Rådets henstillinger. I dette tilfælde betyder "gentagne gange", at medlemsstaten har undladt at forelægge en tilstrækkelig korrigerende handlingsplan inden for den nye frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (...). Den årlige bod vil give medlemsstaterne i euroområdet det nødvendige incitament til at efterkomme henstillingerne eller udarbejde en tilstrækkelig korrigerende handlingsplan selv efter, at den første bod er betalt.

For at sikre ligebehandling mellem medlemsstaterne bør boden være den samme for alle medlemsstaterne i euroområdet og svare til 0,1 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år. Som hovedregel vil Kommissionen foreslå det maksimale bodsbeløb, og dette forslag vil blive anset for vedtaget, medmindre Rådet træffer anden afgørelse ved kvalificeret flertal inden for 10 dage efter Kommissionens vedtagelse af forslaget. Rådet kan ændre Kommissionens forslag med enstemmighed, jf. traktatens artikel 293, stk. 1.

Rådet kan på grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtage at ophæve eller at nedsætte boden. Kommissionen kan fremsætte et forslag herom efter vurdering af en begrundet anmodning fra medlemsstaten, og dette vil vende bevisbyrden for anvendelse af sanktionen. Kommissionen kan ligeledes fremsætte et forslag herom på grundlag af exceptionelle økonomiske omstændigheder som defineret i stabilitets- og vækstpogten (forordning (EF) nr. 1467/97).

Rådets afgørelser om en sådan bod vil kun blive truffet af de medlemmer, der repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta. Der tages ikke hensyn til den stemme, der afgives af det medlem af Rådet, som repræsenterer den medlemsstat, der er berørt af afgørelserne.

Den bod, der er omhandlet i dette forslag til forordning, udgør andre indtægter, jf. traktatens artikel 311. I overensstemmelse med den praksis, der er etableret i forbindelse med den korrigerende del af stabilitets- og vækstpogten (forordning (EF) nr. 1467/97), vil disse indtægter blive fordelt mellem medlemsstater, der har euroen som valuta, og som ikke er involveret i en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i betydningen i forordning (...) og ikke involveret i en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i betydningen i forordning (EF) nr. 1467/97, i forhold til disse medlemsstaters respektive vægt i deres samlede BNI.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Det er nødvendigt at bygge videre på de erfaringer, der er indhøstet i de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union.
- (3) Overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør især udvides ud over budgetovervågningen for at forhindre makroøkonomiske ubalancer og hjælpe de berørte medlemsstater med at udarbejde korrigerende planer, før ubalancerne bider sig fast. Denne udvidelse af rammerne for den økonomiske overvågning bør ledsages af en styrkelse af den finanspolitiske overvågning.
- (4) For at gøre det lettere at afhjælpe sådanne ubalancer er det nødvendigt med en detaljeret lovreguleret procedure.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at supplere den multilaterale overvågning, der henvises til i traktatens artikel 121, stk. 3 og 4, med specifikke regler for opdagelse, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer.
- (6) Denne procedure bør hvile på en varslingsmekanisme for tidlig opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, som er ved at opstå. Den bør være baseret på

³ EUT C af , s. .

anvendelsen af en vejledende og gennemsigtig resultattavle kombineret med en økonomisk vurdering.

- (7) Resultattavlen bør bestå af et begrænset sæt økonomiske og finansielle indikatorer, som er relevante for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, med tilsvarende vejledende grænseværdier. Sammensætningen af resultattavlen kan ændre sig med tiden bl.a. som følge af nye trusler for den makroøkonomiske stabilitet eller bedre adgang til relevante statistikker.
- (8) Overskridelse af en eller flere vejledende grænseværdier indebærer ikke nødvendigvis, at der er ved at opstå makroøkonomiske ubalancer, idet der i den økonomisk-politiske planlægning skal tages hensyn til vekselvirkningerne mellem makroøkonomiske variabler. En økonomisk vurdering bør sikre, at alle informationer, hvad enten de stammer fra resultattavlen eller ej, ses i det rette perspektiv og bliver en del af en omfattende analyse.
- (9) Kommissionen bør på grundlag af den multilaterale overvågningsprocedure og varslingsmekanismen udpege de medlemsstater, der skal gøres til genstand for en dybtgående undersøgelse. Den dybtgående undersøgelse bør omfatte en grundig analyse af kilder til ubalancer i den medlemsstat, der undersøges. Undersøgelsen bør drøftes i Rådet og, for så vidt angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, i Eurogruppen.
- (10) En procedure for overvågning og korrektion af ugunstige makroøkonomiske ubalancer med forebyggende og korrigerende elementer vil kræve styrkede overvågningsredskaber baseret på dem, der anvendes i den multilaterale overvågningsprocedure. Der kan være tale om en styrkelse af Kommissionens overvågningsmissioner i medlemsstaterne og yderligere indberetninger fra medlemsstaten i tilfælde af alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare.
- (11) Når ubalancerne vurderes, bør der tages hensyn til, hvor alvorlige de er, i hvilken grad de kan anses for at være uholdbare, og hvilke potentielle negative økonomiske og finansielle virkninger de kan have på andre medlemsstater. Der bør også tages hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske tilpasningskapacitet og hidtidige resultater med hensyn til at efterkomme tidligere henstillinger udstedt i henhold til denne forordning og andre henstillinger udstedt efter traktatens artikel 121 som led i den multilaterale overvågning, herunder især de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og EU's økonomiske politikker.
- (12) Hvis der konstateres makroøkonomiske ubalancer, bør der rettes henstillinger til den pågældende medlemsstat for at vejlede den med hensyn til de passende politiske reaktioner. Den pågældende medlemsstats politiske reaktion på ubalancer bør være rettidig og benytte alle tilgængelige politiske instrumenter, som er underlagt de offentlige myndigheders kontrol. Den bør være skræddersyet til de specifikke forhold og omstændigheder i den pågældende medlemsstat og dække de vigtigste økonomisk-politiske områder, herunder om muligt finans- og lønpolitik, arbejdsmarkeder, produkt- og tjenestemarkeder samt regulering af den finansielle sektor.
- (13) De tidlige varslinger og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici til medlemsstaterne eller EU vedrører risici af makrofinansiel karakter. De kan

også retfærdiggøre, at der træffes passende opfølgingsforanstaltninger i forbindelse med overvågningen af ubalancer.

- (14) Hvis der konstateres alvorlige makroøkonomiske ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, bør der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, som kan omfatte udstedelse af henstillinger til medlemsstaten, forstærkede overvågnings- og kontrolkrav samt, hvad angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, muligheden for håndhævelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [.../...]⁴, såfremt en medlemsstat vedvarende undlader at træffe korrigerende foranstaltninger.
- (15) Enhver medlemsstat, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, bør udarbejde en korrigerende handlingsplan, hvori den redegør for sine politiske foranstaltninger med henblik på at gennemføre Rådets henstillinger. Den korrigerende handlingsplan bør indeholde en tidsplan for gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger. Den skal godkendes af Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen.
- (16) Eftersom en effektiv ramme for opdagelse og forebyggelse af makroøkonomiske ubalancer ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne på grund af de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker for EU og euroområdet som helhed og bedre kan opnås på EU-plan, kan EU vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1 *Genstand*

I denne forordning fastlægges detaljerede regler for opdagelse, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer i EU.

Artikel 2 *Definitioner*

Med henblik på denne forordning forstås ved:

- a) "ubalancer": en makroøkonomisk udvikling, der har en negativ indvirkning på, eller har potentiel til at få en negativ indvirkning på, den rette virkemåde af økonomien i en medlemsstat, i Den Økonomiske og Monetære Union eller i EU som helhed

⁴ EUT L [...] af [...], s. [...].

- b) "uforholdsmæssigt store ubalancer": alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare.

KAPITEL II

OPDAGELSE AF UBALANCER

Artikel 3 *Resultattavle*

1. Efter høring af medlemsstaterne udarbejder Kommissionen en vejledende resultattavle som et redskab, der skal gøre det lettere at opdage og overvåge ubalancer på et tidligt tidspunkt.
2. Resultattavlen består af en vifte af makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne. For disse indikatorer kan Kommissionen fastsætte vejledende nedre og øvre grænseværdier, der skal tjene som varslingsniveauer. De grænseværdier, der gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta, kan være forskellige fra dem, der gælder for de øvrige medlemsstater.
3. Listen over indikatorer, der skal indgå i resultattavlen, og grænseværdierne for indikatorerne offentliggøres.
4. Kommissionen vurderer regelmæssigt, om resultattavlen er hensigtsmæssig, herunder sammensætningen af indikatorer, de fastsatte grænseværdier og den anvendte metode, og tilpasser den om nødvendigt for at fastholde eller forbedre sine muligheder for at opdage ubalancer, der er ved at opstå, og overvåge udviklingen i disse. Ændringer i den underliggende metode og sammensætningen af resultattavlen samt de tilhørende grænseværdier offentliggøres.

Artikel 4 *Varslingsmekanisme*

1. Kommissionen opdaterer mindst én gang årligt værdierne for indikatorerne i resultattavlen for hver enkelt medlemsstat. Den opdaterede resultattavle offentliggøres.
2. Offentliggørelsen af den opdaterede resultattavle ledsages af en rapport fra Kommissionen indeholdende en økonomisk og finansiell vurdering, der sætter udviklingen i indikatorerne i det rette perspektiv, om nødvendigt ved hjælp af eventuelle andre økonomiske og finansielle indikatorer, som er relevante for opdagelse af ubalancer. Det skal også angives i rapporten, om overskridelsen af nedre eller øvre grænseværdier i en eller flere medlemsstater betyder, at der muligvis er ved at opstå ubalancer.
3. Rapporten skal udpege de medlemsstater, som Kommissionen anser for at have eller være i risiko for at få ubalancer.
4. Som led i den multilaterale overvågning i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 3, drøfter Rådet Kommissionens rapport og vedtager konklusioner om denne. Eurogruppen drøfter rapporten, for så vidt som den direkte eller indirekte vedrører medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 5
Dybtgående undersøgelse

1. Under hensyntagen til drøftelserne i Rådet og Eurogruppen som omhandlet i artikel 4, stk. 4, foretager Kommissionen en dybtgående undersøgelse for hver medlemsstat, som den anser for at have eller være i risiko for at få ubalancer. Denne vurdering omfatter en evaluering af, hvorvidt den pågældende medlemsstat har ubalancer, og om disse ubalancer udgør uforholdsmæssigt store ubalancer.

2. Den dybtgående undersøgelse offentliggøres. Der skal i forbindelse med undersøgelsen især tages hensyn til følgende:

- a) om den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, i givet fald har truffet passende foranstaltninger som reaktion på Rådets henstillinger eller opfordringer, der er vedtaget i overensstemmelse med traktatens artikel 121 og 126 og i henhold til artikel 6, 7, 8 og 10 i denne forordning
- b) de politiske intentioner i den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, som afspejlet i medlemsstatens stabilitets- eller konvergensprogram og nationale reformprogram
- c) eventuelle tidlige varslinger eller henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som er relevante for den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen.

Artikel 6
Forebyggende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybtgående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5 i denne forordning, finder, at der består ubalancer i en medlemsstat, underretter den Rådet herom. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 121, stk. 2.

2. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sine henstillinger. Rådets henstillinger offentliggøres.

3. Rådet gennemgår årligt disse henstillinger og kan i givet fald ændre dem i overensstemmelse med stk. 1.

KAPITEL III
PROCEDURE I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UBALANCER

Artikel 7
Indledning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybtgående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5, finder, at der består uforholdsmæssigt store ubalancer i den pågældende medlemsstat, underretter den Rådet herom.

2. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet vedtage henstillinger i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 4, hvori den erklærer, at der består en uforholdsmæssigt stor ubalance, og henstiller til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger. Disse henstillinger skal beskrive karakteren af ubalancerne og gøre nærmere rede for de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og for, inden for hvilken frist, den pågældende medlemsstat skal træffe sådanne korrigerende foranstaltninger. Rådet kan som omhandlet i traktatens artikel 121, stk. 4, offentliggøre sine henstillinger.

Artikel 8

Korrigerende handlingsplan

1. Enhver medlemsstat, for hvilken der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, forelægger en korrigerende handlingsplan for Rådet og Kommissionen inden for en frist, som fastsættes i henstillingerne efter artikel 7. Den korrigerende handlingsplan omfatter de specifikke og konkrete politiske foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har gennemført eller har til hensigt at gennemføre, og indeholder en tidsplan for gennemførelsen heraf.

2. Inden for to måneder efter forelæggelsen af en korrigerende handlingsplan og på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurderer Rådet den korrigerende handlingsplan. Hvis den anses for at være tilstrækkelig, vedtager Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen en udtalelse, hvori den godkendes. Hvis de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt i den korrigerende handlingsplan, eller tidsplanen for deres gennemførelse ikke anses for tilstrækkelige til at gennemføre henstillingerne, opfordrer Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen medlemsstaten til at ændre sin korrigerende handlingsplan inden for en ny frist. Den ændrede korrigerende handlingsplan undersøges i henhold til den procedure, der er fastlagt i dette stykke.

3. Den korrigerende handlingsplan, Kommissionens rapport og Rådets opfordring i henhold til stk. 2 offentliggøres.

Artikel 9

Overvågning af korrigerende foranstaltninger

1. Kommissionen overvåger den pågældende medlemsstats gennemførelse af de anbefalede korrigerende foranstaltninger og af den korrigerende handlingsplan. Til det formål aflægger medlemsstaten med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet og Kommissionen i form af statusrapporter, hvis hyppighed fastlægges af Rådet i den henstilling, der henvises til i artikel 7, stk. 2.

2. Medlemsstaternes statusrapporter offentliggøres af Rådet.

3. Kommissionen kan gennemføre overvågningsmissioner i den pågældende medlemsstat for at overvåge gennemførelsen af den korrigerende handlingsplan.

4. Hvis de økonomiske forhold ændrer sig, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen ændre de henstillinger, der er vedtaget efter artikel 7, i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i samme artikel. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret korrigerende handlingsplan, som vurderes i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 8.

Artikel 10
Vurdering af korrigerende foranstaltninger

1. På grundlag af en rapport fra Kommissionen afgør Rådet, om den pågældende medlemsstat har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger.
2. Kommissionens rapport offentliggøres.
3. Rådets afgørelser vedtages inden den frist, som Rådet har fastsat i sine henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7.
4. Hvis Rådet afgør, at medlemsstaten ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger, vedtager Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen reviderede henstillinger i overensstemmelse med artikel 7 og fastsætter på grundlag af en henstilling fra Kommissionen endnu en frist for korrigerende foranstaltninger, efter hvilken der foretages endnu en vurdering i overensstemmelse med denne artikel.
5. Hvis Rådet afgør, at medlemsstaten har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger, suspenderes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer.
6. Suspendingen af proceduren for den pågældende medlemsstat kontrolleres regelmæssigt af Rådet i overensstemmelse med fremgangsmåden i stk. 1-5.

Artikel 11
Afslutning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer afsluttes, når Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgør, at der ikke længere består uforholdsmæssigt store ubalancer i medlemsstaten.

KAPITEL IV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand